

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. XVII. Dissertationis I. Articuli VI. Quinque sequelæ contra votum paupertatis & totidem propositiones de paupertate in Societatis Scholis prohibitæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

pore bonorum Ecclesiæ, quidquid quovis modo acquirunt, pertineat ad ipsorum Ecclesiam vel Beneficium, vel Cameram Apostolicam, secus ad ordinem, ex quo sunt assumpti, cum sint ab eo omnimodè exempti.

Imò etsi Religiosi non ejeti quidquid acquirunt quovis modo lucentur Monasterio, ejeti tamen, sive iuste, sive iniuste secundum Sententiam communiorem non acquirunt Monasterio, quia cessarunt esse membra illius.

§. XVII. Dissertationis I. Articuli VI.

Quinque sequela contra votum paupertatis & totidem propositiones de paupertate in Societatis Scholis prohibita.

393. **V**Ltra Corrollaria §. 16. continentia votum Religiosæ paupertatis de eodem ex jactis n. 43. & 45. Principijs sequentes formo sequelas.

Sequitur primò violari verum à Religioso non patet ad nutum superioris cessare ab usu sibi concessio (aliàs sibi arrogaret usum independentem, essetque proprietarius, uti etsi, paratus sit, at non sine murmure, & querelis, ob quas superior tolerat continuationem usûs, ejusmodi enim licentia est nulla utpote metu extorta Sanch. Lib. 7. Moral. c. 19. n. 18. juncto n. 62.

Sequitur secundò non posse quidquam ex concessis superiore inscio Religiosum validè alienare c. cum Monasterium de statu Monachor. nec alienare, nec mutuare, nisi fortè in parvis, & crebrò occurrentibus, uti contingit in libris, vestibus &c. commodatis per num. 56.

Sequitur tertio Religiosum non posse à secularibus accipere deposita; acceptio enim hæc est pars administrationis temporalium contra votum paupertatis)

nisi depositor in se suscipiat omne periculum rei depositæ, jus Domini, usûs & administrationis Laym. L. 4. tract. 5. c. 7 n. 4. vers. at verò Sanch. lib. 6. Moral. c. 14. n. 27. nimirum secluso expresso, aut tacito, aut indubitanter præsumpto Prælati consensu.

In Societate JESU est specialis hujus prohibitio per Regulam 64. & 69. Præpositi Prælati Domus: depositum inquit pecunia nullum prorsus admittatur: aliarum verò rerum non nisi canonicissimè, dummodo sint eorum, quibus multum debemus, aut alioqui id officij sine magna offensione negari non possit.

Si depositum perit, sive apud Religiosum, sive apud Abbatem sine consensu Monasterij acceptatum, ad nihil tenetur Monasterium per num. 53. cit. Sanch. n. 29.

394. Sequitur quartò esse in votum paupertatis Sacrilegum Religiosum sine facultate superioris commutantem res sibi concessas saltem cum exteris, sic enim nititur transferre rei commutatæ Dominium, atque ad eò actus talis sapit

Dq.

Dominium, aut liberam administrationem, & licet aliqui hanc praxim excusent à mortali, dummodò fiat pro æquali, aut notabile damnum non sequatur, meritò tamen in rebus gravis momenti, huic opinioni contradicunt Sanch. lib. 7. Moral. c. 19. n. 67. Laym. *versu sed quid Sententiam, &c.* paupertas enim non videtur solius damni Monasterio creati illatione, sed sacrilega usurpatione rei, tanquam propriæ, hoc contingit in permutatione rei magni pretij citra superioris facultate. Uterque autem monet plerumque præsumi posse superiorem non esse invitum quoad permutationes inter Domesticos ut si Religiosus cum correligioso Breviarium, togam, cistam comutet pro aliis sibi magis commodis, aut certè si superior est invitus, non est invitus quoad rem, sed quoad modum, si tamen etiam quoad modum esset rationabiliter invitus notabiliter superior, non careret culpâ mortali Sanch. Et licet Laym. liberet à mortali permutantem etiam cum exteris pro similibus, aut æqualibus, hæc tamen doctrina in Societate JESU non habet locum ex propositione secunda mox referenda.

395. Sequitur quintò Religiosum voti esse reum res sibi ad certum usum concessas applicando alijs non concessis sibi commodioribus, aut vanis, ac illicitis, ita San Gallenses tom. 7. tract. 2. §. 3. dub. 1. n. 11. Et sic delinquunt illi Religiosi in Academijs constituti pecunias missas pro vestitu, victu, libris, &c. expendentes in lusum, comperationes, &c. aut itinerantes, qui pecunias partim pro decentibus honorariis, aut honesto viatico concessas strictiùs solito in via vivendo comparatas exponunt

in libros, vestitum, munsacula, ita Laym: *versu tertio violat &c.* juncto n. 5. ubi advertit, quod sententia Navarri docentis de redditibus Ecclesiasticis q. 1. monito 33. Religiosum extra Monasterium viventem & ex designatis sibi annuis redditibus parciùs vivendo pecunias conservantem, his posse egenis consanguineis erogare, sit intelligenda in casu rationabiliter præsumpti consensûs Prælati, aut si Religiosus administret bonâ liberè, cum in dependentia à Prælato prout habet, qui ex dispensatione Papæ de beneficio provisus est cum facultate in eo perpetuandâ extra Monasterium.

396. Ut perfectiùs consulatur voto paupertatis sequentes quinque propositiones in Societatis Scholis doceri sunt prohibita à Patre Murio Vitellesco Generali ejusdem Societatis año 1640. die 26. May.

Prima est Religiosus Societatis, qui inscio superiore acceptis à parentibus nummis libros emit, dummodo illos habeat in cubiculo expositos, non violat paupertatem. Eam docuit Azor 1. Instit. Moral. lib. 12. c. 12. q. 3.

Secunda Religiosus commodans aliquid alteri in ijs rebus, quæ sibi ad usum conceduntur non facit contra votum paupertatis, si certus est de restitutione illius. Idem dicendum de permutatione etiam cum secularibus modo ea, quæ permutantur non sint deteriora. Primam partem tenuit Sanch. cit. c. 19. n. 65. secundum Taner. tom. 3. Disput. 6. q. 3. n. 104.

Tertia Religiosus accipiens ab Amico prandium, aut alia Comestibilia exigui valoris non violat votum pau-
per

paupertatis contra citatum Tanner n. 105. Lugo *Disput. 2. de Just. n. 51.* extendentem etiam ad pretiosa ut præmissum est num. 57.

Quarta non repugnat voto paupertatis, si religiosus absque superioris licentia petat ab Amico, ut deponat pecuniam apud aliquem, quarum Dominium manet penes deponentem cum libera revocandi depositi facultate, si solum habeat voluntatem habendi pecunias ad manus, ex quibus accipiat, cum indignerit de licentia superioris. Idem dicendum, si Religiosus eas pecu-

nias apud se servet in deposito. Est contra Sanch. n. 50. post Bonavent.

Quinta Religiosus qui absque superioris licentia accipit pecuniam, ut de ea liberè disponat ejus nomine, qui dedit, non peccat contra votum paupertatis: Sentus est, si quis accipiat pecuniam in pauperes independenter à voluntate dantis largiendam: secus foret, si dans daret suo nomine distribuendam ijs, quos ipse judicaret magis egentes, sed nec hoc practicandum ab ijs quibus Regula prohibet etiam hoc munus, sine licentia.

§. III. Dissertationis I. Articuli VII.

An doctrina superior procedat etiam de Religiosis Episcopis, & Promotis ad Beneficium inferius Episcopatu.

397. **D**ubitatur primò an proxima conclusio procedat de Religiosis ad Episcopatum Promotis.

Ante resolutionem supponendum est Religiosum factum Episcopum manere obstrictum solenni vinculo castitatis, & obedientiæ Pontifici præstandæ ultra generalem ab omnibus Fidelibus debitam, ac ultra peculiariam vi Juramenti obediendi, quod omnes Episcopi præstant, cassatur enim materia obedientiæ Prælati Regularibus debitæ, & remanet duntaxat obedientia respectu Papæ, qui est Generalissimus omnium Religionum Prælati, eique talis Religiosus non solum ut Episcopus sed etiam ut Religiosus manet subiectus, ita Soares tom. 2. de Relig. lib. 6. de voto c. 7.

n. 10. Sanch. lib. 6. Moral. c. 6. n. 2. & 3. Subdens ex Vasq. quod Episcopus ex Religioso factus possit revocari ad statum Religiosum. An dispenset in voto paupertatis est Summa controversia. Affirmat Vasq. 1. 2. *Disput. 165. c. 8. n. 91. in fin. & n. 104. ex c. unico 18. q. 1.* ubi de Religioso Episcopo dicitur: *velut legitimus hæres paternam sibi hæreditatem postea jure vendicandi potestatem habet*, ergo fit etiam Dominus reddituum Ecclesiasticorum, votum siquidem paupertatis non minus impedit Dominium Patrimonialium, quam reddituum. Secundò æqualiter pars fructuum Ecclesiæ applicatur Episcopis Religiosis, ac ex Sæculari Clero promotis, sed hi per n. 62. sunt fructuum Domi-